

עש"ק פר' בראשית תש"ע

דעה חכמה לנפשך

פרשת בראשית

שיחות קודש
מאת מו"ר שליט"א

יוצא לאור ע"י מכון
"יום החכמה"

שע"י ישיבת "תורת הכס" ללימוד הנגלה והנסתר
רח' אהלי יוסף 4, ירושלים עיה"ק תובכ"א

**להלן רשימת שיעורי התורה
המתקיימים בבית מדרשינו במשך השבוע**

שיעורים באדיש

- ❖ שיעור בנמרא מסכת סוכה, מפי הר"ג המפורסם ר' יהושע כהן שליט"א, בימים א'-ה' בין השעות 4:00-5:00 אהה"צ.
- ❖ שיעור בשער הכוונות למהר"ו זי"ע, מפי מו"ר הגה"צ שליט"א, בימים א'-ה' בין השעות 7:00-8:30 בערב.
- ❖ שיעור בספר נתיב מצוותיך להרה"ק מקאמארנא זי"ע ואוצרות חיים למתחילים מפי מו"ר הגה"צ ביום שלישי בשעה 9:00 בערב.

שיעורים בלשה"ק

- ❖ שיעור בספה"ק עץ חיים למתחילים, מפי מו"ר הגה"צ שליט"א, ביום ב' בשעה 9:00 בערב.
- ❖ שיעור בספה"ק שיחות הר"ן, מפי מו"ר הגה"צ שליט"א, וסדר התרת קללות לפי מנהג הרש"ש זי"ע, בליל שישי בשעה 8:15.
- ❖ שיחת קודש ברעווא דרעוויין שלוש סעודות (מוזמן צה"כ דר"ת).

ניתן לשמוע שיעורי מו"ר שליט"א ב"קול הלשון"

- ❖ **שיעורים באדיש:** טל' 03-6171086 (באמריקא: 7189066401 בענגלאנד: 1617985500)
  - שיעור בספה"ק אוצרות חיים - שיעור מס' 1 (באמריקא ובענגלאנד: 1-33-4-3)
  - שיעור בספה"ק רחובות הנהר, נהר שלום, סידור הרש"ש - שיעור מס' 3 (באמריקא ובענגלאנד: 3-33-4-3)
  - שיעור בחסידות (פר' השבוע) - שיעור מס' 2 (באמריקא ובענגלאנד: 2-33-4-3)
  - שיעור בספר נתיב מצוותיך להקאמארנא זי"ע ואוצרות חיים (באמריקא ובענגלאנד: 5-33-4-3)
  - שיעור בספר אדיר במרום לרמח"ל (טל' 03-6171041) - שיעור מס' 2 (באמריקא ובענגלאנד: 2-2-5-7-2)
- ❖ **שיעורים בלשה"ק:** טל' 03-6171041 (באמריקא: 7189066401 בענגלאנד: 1617985500)
  - שיעור בספר התניא - שיעור מספר 1-2 (באמריקא ובענגלאנד: 1-2-5-7-2)
  - שיעור בספה"ק שיחות הר"ן (ושער יהו"א) - שיעור מס' 3 (באמריקא ובענגלאנד: 3-2-5-7-2)
  - שיעור בספה"ק ליקוטי מוהר"ן - שיעור מס' 1-3 (באמריקא ובענגלאנד: 4-2-5-7-2)
  - שיעור בספה"ק עץ חיים - שיעור מספר 1-1 (באמריקא ובענגלאנד: 1-1-5-7-2)
- ❖ **שיעורים באנגלית:** טל' 03-6171002 2-4-9

כמו כן ניתן לשמוע כל השיעורים בזמן אמירתם בטל' 03-6171002.
אפשר להשיג הקלטות השיעורים ממוערכת קול הלשון בטל' 02-5816622.
ניתן לקבל את הקונטרס מידי שבוע בדואר אלקטרוני ע"י משלוח בקשה לכתובתנו:

tc7@neto.bezeqint.net

זיהי רצון שבכח התורה הקדושה נזכה להתדבק בו ית' כראוי
ולעשות רצונו בלבב שלם למוען לא נבוש ולא נכלם לעולם ועד
נזכה כולנו יחד לביאת משיח צדקינו בב"א.

מכון "ים החכמה"
ת.ד. 5245 ירושלים
טל': 057-3153884 טלפקס: 02-5389584

דא"ה רעוא דרעוין פרשת בראשית תשס"ט

פְּרָאשִׁית פְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: (בראשית א, א)

העשבים הגדלים בארץ נעשה ניגון כנ"ל, ועל ידי שהרועה יודע הניגון, על ידי זה הוא נותן כח בהעשבים, ואזי יש לבהמות לאכל, וזה בחינת (שיר השירים ב, י"ב) "הניצנים נראו בארץ, עת הזמיר הניע", הינו שהניצנים גדלים בארץ על ידי הזמר והניגון השיך להם כנ"ל, נמצא שעל ידי הזמר והניגון שהרועה יודע, הוא נותן כח בעשבים, ויש מרעה לבהמות".

א. שיר פשוט כפול משולש מרובע הוא כנגד עולמות אבי"ע

א"י בבעל התניא עפ"י תיקו"ז (תיקון כ"א), דלעתיד לבא יתנגן הניגון באופן של שיר פשוט כפול משולש מרובע. פשוט היינו שהאדם זוכה לשמוח בפשיטות האלקות, כאור הפשוט, כפול הוא שלא רק ששמוח בפשיטות אלקות אלא משמח בהתגלות אלקות באהבה ויראה והתגלות המדות, משולש הוא ששמוח בהתכללות המדות בחי' תלת, ושיר מרובע הוא שזוכה לשמוח בהתגלות אלקות בתחתונים בחי' עולם העשיה, כי פשוט כפול משולש מרובע הוא כנגד אצילות בריאה יצירה ועשיה, פשיטות אלקות הוא בחי' עולם האצילות, שיר כפול הוא בחי' התבוננות במדות בחי' בריאה, יצירה הוא התגלות

א"י בלקו"מ (תנינא תורה ס"ז) ענין סמיכות סוף התורה לתחילתה, לעיני כל ישראל – בראשית ברא אלקים, דבראשית אותיות ראש בית, דהיינו הצדיק, ומי שהוא דבוק בצדיק האמת נפתחין עיניו, וזהו לעיני כל ישראל – בראשית שהוא הצדיק, ראש בית.

ועוד א"י בלקו"מ (תנינא תורה ס"ג) "כי דע, כי כל רועה ורועה יש לו ניגון מיוחד לפי העשבים ולפי המקום שהוא רועה שם, כי כל בהמה ובהמה יש לה עשב מיוחד, שהיא צריכה לאכלו, גם אינו רועה תמיד במקום אחד, ולפי העשבים והמקום שרועה שם, כן יש לו ניגון, כי כל עשב ועשב יש לו שירה שאומר, שזה בחינת פרק שירה, ומשירת העשבים נעשה ניגון של הרועה, וזה סוד מה שכתוב (שם ד, כ'): "ותלד עדה את יבל, הוא היה אבי ישב אהל ומקנה, ושם אחיו יובל, הוא היה אבי כל תפש כנור ועוגב", כי תיכף כשהיה בעולם רועה מקנה, היה תיכף כלי זמר כנ"ל, ועל – כן דוד המלך, עליו השלום, שהיה "ידע ניגון" (שמואל א ט"ז, י"ח), על כן היה רועה (שם) כנ"ל, גם מצינו באבות העולם כולם, שהיו רועי מקנה, וזה בחינת (ישעיה כ"ד, ט"ז): "מכנף הארץ זמרת שמענו", היינו שזמירות וניגונים יוצאים מכנף הארץ, כי על ידי

דהתורה"ק בסוד ל"ב, לעיני כל ישראל, עינים בחי' חכמה, דלכאורה הלא נודע דהתורה היא בחי' מה, וא"כ מדוע מתחלת ומסיימת בל"ב, אלא שבראשית מרמז על הראש בית כמבואר לעיל מלקו"מ (תנינא ס"ז), שהוא הצדיק האמת, שמי שזוכה להתקשר לצדיק האמת, שעבודתו הוא להאיר לעיני כל ישראל, וכל אחד נכלל בו, ועיקר עבודת הצדיק האמת שהוא הראש בית שיהיו כולם מתקשרים אליו, והוא מתקן ענין העינים בחי' לעיני כל ישראל, שיהיה בבחי' מדרגת שיר פשוט כפול משולש ומרובע.

ד. כח הצדיקים לסתום הצד הצפון הפתוח שבב', ולעשותו ב' סתומה

וזיהו בחי' בראשית דהוא בחי' שיר כפול, בחי' אות ב', בחי' כפילות, וזאת הב' פתוחה לצד צפון שזה רומז לענין החורבן שיש בעולם, וכמ"ש מצפון תפתח הרעה, בחי' אנשי השם, כדאי' בסה"ק ברית מנוחה שהם נופלים לצד צפון, שאפי' שהם אנשי השם אבל אינם עומדים בצד צפון, שהאדם אינו יודע איך לשוב בתשובה כאמת, ועיקר עבודת הצדיק שיוכל לסתום זה הב' לגלות שיר פשוט כפול משולש מרובע שזה לעיני כל ישראל עד בראשית, לא רק לגלות המוחין בבחי' פשוט כפול משולש, אלא העיקר להגיע לבחי' מרובע ולגלות הלב, שזהו תיקון העין, שהלב והעין מחוברים, דשורייקא דעינא בליבא תליא (עי' ע"ז כ"ח ע"ב), והם בחינות שם מ"ב ושם ע"ב. ויש שם של כ"ד עינים, ועוד י"ח הרי מ"ב, וג' תגין שע"ג כל עין מכ"ד עינים הרי שם ע"ב, כי הצדיק שזוכה להרים תיקון

המדות בסוד התכללות, דז"א נקרא בשם הוי"ה, שהאדם יוכל להתרומם מהסתרה דהאי עלמא לראות איך הכל אלקות, עד שיר מרובע שהוא מדרגה הגבוהה ביותר, כדאי' בספר תו"ח (דף ק"ג ע"ב), שהתכלית הוא להראות שהכל אלקות, אפי' בעולם העשייה (ועיין מה שכתבנו בזה במאמר בעניין תיקון הכללי הנדפס בספר ים החכמה תשמ"ח).

ב. ענין יובל וכו' הוא בחי' השיר מרובע שמעלה ומנשא כל העוה"ז לשרשו

כי ענין הניגון הוא, שלא זו בלבד שיהיה בחי' יושב אוהל ומקנה, היינו שיושב בבית המדרש בחי' יושב אוהל, ועי"ז עולה במדרגות ונכלל באלקותו ית"ש, אבל באמת צריך אף למדרגת שיר פשוט כפול משולש מרובע, שהיא הדביקות הגדולה ביותר כשזוכה לרומם בחי' שם אחיו יובל', שהוא נקודת האמת, אות אמת, שהוא מרים אפי' ההסתרה של הבריאה לאלקות, ואז מאיר שיר מרובע שהוא התגלות שם הוי"ה במלואו (עיין בתו"ח שם), אבל כל זמן שיש רק שיר פשוט כפול משולש שהוא בחי' מה, הרי העיקר אינו רק השכליים והמה, אלא העיקר הלב, כמ"ש בלקו"מ (תורה מ"ט) שעיקר הצמצום הוא בלב, ונרמז במ"ש יובל בו, דהוא נקודת האמת, שהוא מאיר השיר מרובע, להרים כל הבריאה לאלקותו.

ג. תחילת וסוף התורה באותיות ל"ב, כי השכליים שבמח אינם העיקר אלא הלב

וזיהו ענין לעיני כל ישראל המסיים בל', ובראשית המתחיל בב', לרמז

לסרבה המשרה ולשלום אין קץ, דאות מ' סתומה.

פ'י דזה בחי' רוחו של משיח, היינו דמי שמתחבר לאור התורה יש לו כח לסגור עיניו, שלא להרגיש כל מניעה, לא רק בסגירה של מ' סגורה, אלא שנעשה בחי', העיוור שסוגר המ', סתום למטה ופתוח למעלה, וזה המ' נפתח לדוד, כי המ' הסופית הוא שני דלתין וכשהן נפתחין נעשה ד' ו' ד', ושני צירי הדלתות הרי הם יודין, הרי דוי"ד, בסוד דוד מלך ישראל חי וקים, כשפותחין הם' לד' זוכים להסתכלות אמיתית בעולמות, בחי' לעיני כל ישראל בראשית.

ה. כמה שהאדם סותם עיניו מהאי עלמא כן יזכה לראיה רוחניית

כ'י כשאדם רוצה באמת לסגור עיניו בהאי עלמא ולהרגיש אלקותו ית', ולשמוע הניגון של פשוט כפול משולש ומרובע, שהוא ענין פשיטות האמונה עם אהבה ויראה ודביקות עד שיר מרובע שיחיה לבו בוער לה' אפי' בהאי עלמא ויראה רק אלקות, וממילא נעשה בחי' יובל, דעי' שסותם עיניו מהאי עלמא יש לו כח ללכת מדרגא לדרגא בראיה אמיתית דאלקות, בדביקות אמת כבורא.

ו. רזא דיחוד גלגלתא ומו"ס בבחי' אהור, ואזי האור גנוז ביסוד, ויחוד אוירא ומו"ס בסוד פנים, ואזי יוצא האור ונמשך בתוקף גדול **והנה** אי' בע"ח (ככ"מ) דשורש היחוד העליון להולדת הז"א הוא עי' יחוד

העין כראוי מאיר בו הניגון דשיר פשוט כפול משולש מרובע שזה עיקר כח הראש בית, שהצדיק לא רק שמתקן בחי' בית, ג' הצדדים, אלא גם מתקן צד הצפון. והענין שישנם אנשים כשרים שיכולים להתבונן בשכליים אלקיים, אבל מרגישים בעצמם שאינם יכולים להיות דבוקים בכל עת, מחמת הצד הצפון הפתוח, אבל הראש הבית הצדיק האמת, כחו הוא במה שהוא בחי' עיוור, שיש לו כח סתימת העין, דאפי' במקום שהעין פתוחה אעפ"כ ביכולתו לסתום עיניו.

ועיקר הענין לידע שכל ירידות שעוברים על האדם, בבחי' וירד יהודה מאחיו, כגון שנכשל באיזה ענין ח"ו, אף שקשה לו להעצים עיניו מהכביש אל הקורות עימו, וכן אם ח"ו פגם באיזה פגם, או שנכנסה בקרבו איזו מדה רעה או תאוה או קנאה ח"ו, וכל מיני מכשולות הנעשים בהאי עלמא, הרי קשה לו להעצים עיניו מהם, ואעפ"כ כאשר מדבק עצמו באור התוה"ק, בבחי' ורוח אלקים מרחפת ע"פ המים, דא רוחו של משיח, כי בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ, שכל נשמה יש לה שני חלקים, כמ"ש באור החיים הק', ואפי' במצב של תוהו ובוהו, יש רוח אלקים, כי יש סוד מים הזידונים המונעים לאדם מעבודת ה', ולזה צריך רוחו של משיח, המלמד לסתום עיניו בחזק מאד.

והנה בכל העולמות ישנן מדרגות ממדרגות הצמצום, דבכל עולם ישנה מדרגה אחרת של צמצום, אך הצמצום הראשון הוא בחי' סגירת העינים בתכלית, לעשות מבי"ת מ' סתומה, בבחי'

מצוות התורה והמצוה הראשונה היא פרו ורבו, התחלה חדשה, שזה עיקר אור הצדיקים להתחדש ולהתחזק מחדש, שהוא כח של סתימת עיניים לגמרי מהמציאות, עד שזוכים להפך הב' לס', שלא זו בלבד דדעת דעתיק משפיע לחסד וגלגלתא, אלא הדעת דעתיק מתלבש באוירא באופן שמשפיע ומייחד אוירא ומוחא סתימאה, לא רק גלגלתא ומו"ם אלא אוירא ומו"ם, שהוא הדביקות העליונה ביותר בבחי' עין בעין יראו בשוב ה' את ציון, בסוד משיב הרוח ומוריד הגשם, שהוא יהוד הגאולה, שע"ז אנו מבקשים על האור דהחיה רוחא, שיהיה סוד מוריד הגשם, דמו"ם, שיוכלו לייחד אויר ומו"ם, שבאוירא יש אור עליון שגנוז מששת ימי בראשית הוא אור דעתיק.

כ"י ע"י מה שהאור גנוז היום ביסוד, בתורה"ק, אין האור נמשך בתוקף גדול, אבל כשימשך בתוקף גדול, תתגלה הגאולה בפועל, לייחד אוירא ומו"ם, רוח וגשם, לא רק שנמשך לחסד ולגלגלתא בחיצוניות היחוד, אפי' שיש שם אור, אבל הוא גנוז ביסוד, שאינו חזק ביותר לעשות בקיעת היסוד, לכן נגנוז האור. והנה בזמנה"ז מתייחדים גלגלתא ומוחא סתימאה דהיינו ייחוד דחיצוניות הכתר שהוא גלגלתא עם מו"ם, בחי' אישון העין בחיצוניות, שאינו שלימות היחוד. משא"כ לעתיד לבא, יהיה היחוד בפנימיות, בבחי' משיב הרוח ומוריד הגשם, ע"י בחי' דעת דעתיק עצמה, ועי"ז יהיה אור, דהיינו שיהיה התגלות החוורתא גו חוורתא וייראו כולם דהכל אלקות, בבחי' לעיני כל ישראל בכח הבראשית הוא

אוירא דכיא עם בוצינא דקרדינותא, ובגר"א מפרש שהו"ע המשכת האור מאוירא לחסד המלוכש בגלגלתא, וע"י יחוד גלגלתא ומו"ם, נאצל הז"א, והגר"א מגלה שיש יחוד יותר עליון מזה, שהוא יחוד אוירא ומו"ם, לפני המשכת האור לחוץ בסוד החסד והגלגלתא, שהרי הגלגלתא אינו בחי' מה ממש אלא עצם, וזה היחוד הוא עליון מאד, יחוד אוירא ומו"ם.

רזחזו ענין משיב הרוח ומוריד הגשם, כי הרוח הוא פנימיות דעת דעתיק המלוכש באוירא, שהוא נמשך ומתייחד עם בחי' מוריד הגשם, היינו במו"ם.

כ"י באמת עיני האדם יש בהם רזין, כמ"ש באר"ז"ל דנמשך מבחי' דעת דעתיק, שהוא התבוננות בתענוג אלקי, אל בחי' החסד ונעשה יחוד גלגלתא ומו"ם, דהגלגלתא הוא העצם שבחיצוניות הכתר, עצם בלי הרגשה, ומו"ם הוא ראיה העליונה, דהנה בחי' וראית את אחורי ופני לא יראו, אי"ז השגת עצם אלקות, והיא בחי' משה רבינו דהוא ראש-בית האמיתי כנבואתו, והיה בבחי' וראית את אחורי, משא"כ משה רבינו דלעתיד לבא שיהיה בסוד מה שהיה הוא שיהיה, בסוד משיח, שילה דא משה, ובחינה זו היא, דאפי' כשיורד יהודה מאחיו, עכ"ז הרי הוא מתעסק באורו של משיח, והוא באופן של שיר מרובע, בחי' יוכל בו' שהוא סוד שיר מרובע, שבזה זוכה לסגור עצמו בתכלית, אפי' שהיה בחי' וירד יהודה, סגר עיניו מכל ירידה והתחיל התורה מתחילה, כמ"ש הרה"ק מקאצק זי"ע שהתחיל תחילת

לעובדי ה' וליבם נשבר בקרבם על בחי' אכילה שלא בקדושה, כמו"ש הנר"א כברית מנוחה, שבוכה בלבו על זאת שנהנה כל שהוא מתאוות עוה"ז, שלא היה בתכלית הכונה והדביקות, וזה הגורם המפיל אותו מעבודת ה', בחי' צד צפון, קדשי קדשים שחיטתן בצפון, שאפי' הקדושים נופלים בבחי' צפון כנ"ל.

והצדיק מלמד שלא להשגיח על זה כלל וכלל, ולסגור הצד הצפוני, שיהיה לסרבה המשרה, ולא יהיה לו שום חלישות הדעת מכל המונעים אותו מהעבודה, ויתדבק בראש בית הצדיק האמת, שיש לו כח הס' סתומה, שאינו רוצה הצד הפרוץ שבצד צפון שאפי' אנשי השם נופלים שם, לפי גודל מדרגתם, אבל הצדיק האמת לוחם בדקי דקות, אעפ"כ הצדיק בכוחו האמיתי, ממשיך מה שיהודה המשיך אורו של משיח, שסוגר וסותם הב' הפתוחה, ומגלה סוד יובל, שיר פשוט כפול משולש מרובע, ולא רק השכליים בעולמות, דביקות בפשוט, כפול בהתבוננות באלקות, ומשולש בתוח"ק בכלליות הגוונים, אלא גם שיר מרובע שבכוחו להעלות אפי' מציאות דהאי עלמא, להרים ולנשאות הכל לדביקות אמת שהוא התכלית של עוה"ז.

ואזי זוכים לעיני כל ישראל – בראשית, שלא רק פשוט כפול משולש, בחי' יבל, אלא אף בחי' יובל כו"ו, לדבק עצמו באמת בכל העולמות בקנין נצחי, בכח הראש בית הצדיק האמת שהולך מדרגא לדרגא שאינו עוצר לרגע אחד במדרגתו, אפי' שגם לפי מדרגתו היה בחי' צפון, אבל

הראש בית דהוא הצדיק האמת, הרואה בכל עת רק חוורתא גו חוורתא, והוא מהפך הכל לאורה, דאפי' כשמונה בתוך השכת לילה הוא מהפך ליום, בבחי' ויהי ערב ויהי בוקר, ובזה בכח הצדיק האמת להשפיע שיוכלו ישראל לקבל התורה, ולקבל היחוד דמו"ס באופן של ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד, שאפי' בתוך ההסתרה וההעלמה הגדולה ביותר, יהיו מגלים יחודו ית"ש, לראות איך הכל אורו הפשוט ית' ממש. וכ"ז הוא בכח העיניים, בבחי' לעיני כל ישראל, שהצדיק מגלה חוורתא גו חוורתא גו חוורתא שהכל אלקות. וכ"ז זוכין ע"י ההתקשרות לצדיק האמת הראש בית, דע"י נפתח הפתח להכנס לכל העולמות, בכח עינין קדושין אלו, דאף היש הגשמי של זה העולם שהוא בחי' ב' הפתוח לצפון, מהפכים למ' סתומה, בבחי' לסרבה המשרה, דהצדיק סוגר הב' שלא יהיה פתוח לצד צפון כלל, אלא יתהפך למ' סתומה, ונעשה בזה מיתוק הגבורות, ואז נתגלה יחודו ית"ש בבחי' דוד מלך ישראל חי וקים בביאת גוא"צ ברחמים.

ז. ע"י שמתחזק לא להסתכל על הירידות והנפילות, וסותם עיניו בחזקה, זוכה להשלים החפרון שבצד צפון, ולסוד שיר מרובע

ואמנם, כאשר יהודי מתחזק, ומקשר עיני כל ישראל לבראשית, היינו שמקשר עצמו לראש בית, העיוור האמיתי שסותם הצד צפון שבבית וסוגרו לגמרי בכח גדול וחזק מאד מאד, שלא שת לבו ועיניו כלל לכל המניעות שמונעים אותו מעבודת ה', והוא כל העניינים המפריעים

ח. התורה"ק מעידה על האדם אם הוא דבוק בה כראוי, ואזי ממלצת עליו לפני השי"ת שיגלה לו סתריה ורזיה **והוא** ע"י שנכלל בקדושה באמת, שהתורה תהיה עד עליו, כמו"ש האריז"ל ובעל הסולם, שעיקר עבודת האדם שהאדם צריך לבדוק מעשיו תמיד בכל עת, כמה השגות התורה הוא משיג, כי התורה תעיד עליו עדות, כשאדם מוצא עצמו שאינו משיג התורה, צריך לבדוק אם הוא הולך בדרך אמת, ולבקש דרך שקר הסר ממני, להסיר ממנו כל השקרים, שעיקר השקר שהוא ריחוק מאלקותו ית' ומתוה"ק, כי התוה"ק היא עדות, והיא מתגלית למי שמדבק עצמו לשיר פשוט כפול משולש מרובע, להרים כל הבריאה לאלקות, ויש לו לב אמת לבורא, שזה עיקר הלב הדבוק בעיניים, כמו"ש שורייקא דעינא בלבא תליא.

ט. תחילת הניגון הוא תמיד מפשטות האמונה

כי כל אדם מחויב להתדבק באלקותו ית"ש בחי' שיר פשוט כפול משולש מרובע, ויש שמפריע לאדם, ענינים של מניעות או מכשולות שנפל באיזה חטא, או מפריע לו אנשים ומדות, צריך לסתום עיניו וביותר עומק להדבק בדביקות אמת בלי הפסק, לשמוע את הניגון היותר עמוק, כי תחילת הניגון הוא תמיד בשיר פשוט שהוא דביקות באמונה פשוטה בבורא ית"ש, ואח"כ בעבודת ההתבוננות בחי' שיר כפול, ואח"כ שיר משולש להתדבק בתוה"ק התכללות המדות, עד השיר מרובע שהוא קבלת עול בדביקות הבורא

הוא עיוור דקדושה שלא להסתכל על זאת כלל.

ובחי' צפון הוא בחי' זהב ובחי' לב, שהוא תיקון השיר מרובע, שזוהי עיקר עבודת הצדיק להמשיך זה הניגון (לקו"מ תנינא ח') להסיה דעת מכל עניני הבריאה שמונעים העבודה, שלא יפריעו לו כלל, ע"י שסוגר עצמו בתכלית, והוא ראש בית, שיש נקודה בתוך הב' דבראשית שהיא נקודה בהיכלא (תקו"ז ע"ב), שהצדיק האמת כ"כ גבוה, שהוא ניגש אל הנקודה שה' רוצה, נקודה בהיכלא, ואפי' שהבית פתוח נעשה סתום מד' דפנות, אפי' שנדמה כג' דפנות, הצדיק האמת סוגר זאת, כי יש לו ברוחניות ד' דפנות.

וממילא יש בכחו לפתוח זאת, לרוח של פנים בפנים, לא רק יהוד דגלגלתא ומו"ם, שהיא דביקות במדרגה פשוטה של פשוט כפול משולש, בלא שיר מרובע, שאינו מרים כל המקומות לאלקות, שהוא רק יהוד גלגלתא ומו"ם, והאור גנוז ביסוד, אבל הצדיק מגלה ויהי ערב ויהי בוקר היחוד האמיתי שיהיה יום אחד, יחודו של עולם, הצדיק שזוכה לסתום עיניו כס' סתימא ונפתח לבחי' דו"ד מלך ישראל חי וקים, שדויד הוא סוד העינים שהוא יפה עינים וטוב רואי (שמואל א' ט"ז, י"ב), לראות עולמות ולראות התוה"ק, כי הוא בקי בבקיאות אמת בתושב"כ ותושבע"פ בחי' רחל ולאה, וכ"ד ספרי תורה, שה"ם כ"ד עינים, והתוה"ק נפתחת לו, כי התוה"ק מתפללת לה' שיגלה לו כל רזיה, כי הוא מרכבה לשורש התורה שהיא כ"ד העיניים.

הצללים שהכה"ג רואה, בחי' סוכות, שהוא היחוד של שיר פשוט כפול משולש בלבד, אלא דכשיוצאים מהסוכה לומדים ששום מניעה שבעולם לא יפריד ממנו הדביקות, בחי' שיר מרובע, בחי' שמחת תורה, בסוד יובל, שמגלה את היחוד דאורא ומו"ם, לראות אור אלקי באמת, ו' אות אמת, כמ"ש בזה"ק שהוא הו' דיובל, אות אמת, שע"ז כובשים ארץ ישראל, ונכנסים ליריחו, סוד הריח, שהוא בגבולות א"י, בסוד הריח, שהריחו עד יריחו, כי הריח עולה עד זה המקום, שהעיקר הוא הגבול של א"י שבזה כובשים את קדושת א"י, זהו קדושת הריח הזה.

וזהו ענין שצריך להפך כל העוונות לזכויות, אצל אנשים פשוטים זה

עוונות כפשוטו, ואפי' אנשי השם יש להם בחי' צפון, בחי' אכילה, שגם הצדיק אם לא אכל בתכלית הכונה והקדושה, מגודל המלחמה שיש בזה, שכל צדיק וצדיק צריך להוציא לפועל כל מה שהוא צריך, ולכן הגדולים אנשי השם גם להם צריך ישועה שיזכו להשלים הכל כראוי, משא"כ יהושע שהוא גילה אות אמת שהוא הו', שבזה סותמים את הב' לס', היינו שאינו מתפעל משום הסתרה שבעולם שרוצה למנוע אותו מדביקות באלקות, אדרבה באות אמת סוגר הוא את הב' הפתוחה לס' סתומה, ובזה זוכה להעלות ולתקן הכל, ואדרבה נשא את רחב לאשה*, שהוא סוד

שאינן כל העולם מפריע לו כלל, אדרבה כל ענין שמפריע לו, הוא ממתיקו ועולה לדביקות, כי אור הגאולה נתגלה דייקא ע"י בחי' ירידה, כמ"ש וירד יהודה מאחיו, וע"ז נמשך נשמת משיח, ע"י שלא שם לבו לירידות ונפילות כלל.

כי ע"י שמתדבק עצמו בה' ולראות אלקות ולא להתמנע מהמניעות, ע"ז נפתח לו אור הראש בית, ובזה הוא מקושר כראוי לצדיק האמת, רוחו של משיח, בבחי' "חידוש כמוני לא היה בעולם", "עוד לא התחלתי לחיות", כדרך הצדיקים המתחדשים בהתחדשות אמת, לראות אורו של עולם, איך הכל אלקותו ית"ש, ואזי מקבל לב אמת, ונפתח הלב כראוי בתוה"ק.

י. סוכות הוא בחי' שיר פשוט כפול משולש, ושמחת תורה בחי' שיר מרובע, שלימות היחוד

והיא מדרגת הכהן הגדול כשהיה נכנס לפני ולפנים, דא"י בספה"ק שהיה רואה הצללים בסוד הענן, כי בענן אראה על הכפורת, שהוא ענין הענן וצל סוכה, שהוא התגלות גלגלתא ומו"ם, שהוא בסוד צל, דגלגלתא בחי' צל, ולכן אפי' שהיא התגלות גבוהה מאד, אבל בשמחת תורה שהוא אור פנימיות דעתיק, כי התוה"ק הוא חכמה ששורשה מפנימיות דעת דעתיק, שהוא רוח אלקים, רוחו של משיח, לא רק

* וז"ל האריז"ל בשער הגלגולים הקדמה ל"ו: "עוד דע, כי רחב הזונה, היתה נשמה קדושה מאד, ולא לחנם נשאת ליהושע בן נון, וכמו שנודע ממ"ש ז"ל ששרתה עליה נבואה, כשאמרה ונחבאתם שמה שלשה ימים עד שוב הרודפים, גם בס"ה בפסוק ונתתם לי אות אמת, הפליגו לדבר בחכמתה, שנתכוונה בשאלתה זאת, והענין

התחדשות חדשה בעולם, ועי"ז נתהפך רחב הזונה לשידוך האמת לדבקות באלקות, שהוא ענין יובל, ובוזה פותח לו כל העולמות, עינים קדושים.

יא. כל מכשול וירידה שיש בעבודת ה' הוא כלי להתדבק באור האמת

כל מכשול בעבודת ה' הוא כלי להתדבק באור האמת, כשזוכה לסגור עיניו מהירידה ולא להחליש דעתו בזה, ובוזה מותם הב' לם', וזוכה לסרבה המשרה, ולאור של יהודה ואורו של משיח, אור התגלות אלקות בתחתונים, שהוא מצות פרו ורבו של יהודה שנעשה מזה תורה, שהוא ענין משיח לגלות אלקות בתחתונים בקיום נצחי, כי זהו עיקר רוחו של משיח, שהאור נמשך בתוך הבריאה בחי' שיר מרובע שבזה תלוי עיקר הנאולה, שכל אחד ואחד יוכל להתדבק בזה הניגון והדבקות, ובוזה יזכה לייחד האוירא, להוציא האור הפנימי, ולגלות יחוד משיב הרוח ומוריד הגשם, ולתדבק בתורה ולראות שהכל אלקות, ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, התוח"ק מעידה עליו כראוי, עדות אותיות דעת, ע"י זוכה לחו"ג שהוא בחי' דעת, עי"ז נפתחים המוחין וזוכה לגילוי אלקות, וזוכה לחידושי תורה, ומוחין אמיתיים, שהוא התגלות אלקות בתחתונים.

השיר פשוט כפול משולש ומרובע, שכל הבריאה כולה מתרוממת, עד שגילה את התגלות אוא"ם, בת זוג, דאוא"ם הוא דייקא עומק הסתרת הבריאה, שזהו הצדיק שסותם עיניו מחיזו דהאי עלמא, שאינו רואה את ההסתרה שבבריאה כלל, הוא רוחו של משיח המרחף על פני המים הזיזונים, עד שאפי' בחי' רחב הזונה, היינו כל אחד לפי דרגתו אם אכל כלשהו שלא לפי קדושתו וכדו', לפי גודל מדרגתו לפי ההשתלשלות, שזה לפי דרגתו בחי' רחב הזונה, הצדיק אינו מתפעל מזה כלל, כי הוא מגלה אות ו' אות אמת, ובוזה זוכה אדרבה שע"י נעשה שידוך אמיתי, של אוא"ם עם וכו' בת זוג, שלכן באמת רחב היתה השידוך האמיתי שלו, בכח יה יושיעך מעצת מרגלים, שלא פגם בקדושת א"י.

דענין המרגלים הוא כמ"ש בזה"ק שמדברים על ענין היראה ושלמות העבודה, שמוציאים דיבה כאילו ח"ו אין דרך לבא לדרך האמת בעבודת ה', ומתייאשים מרוב הנפילות והמכשולות, בזה הם נפלטים מא"י, כי א"י הוא דבקות אלקות מתוך שמחה, יהושע בן נון ועבדי כלב רוח אחרת היתה עמהם, הם ידעו את הדרך האמת איך להגיע אל התורה והקדושה, הוא כח ההתחדשות באמת, בכח הצדיק האמת ראש בית, שממשיך

הוא, כי רחב הזונה באה משרש קין הנו"ל, ולכן שאלה מהם ונתתם לי אות אמת, כנגד מ"ש לו וישם ה' לקין אות, ואמרו ר"ל שהוא אות ו' של ההוי"ה שבתפארת הנקרא אמת, והענין הוא, כי כל נפשות הגרים הם מן המלכות נקבה, בסוד גר צדק, והיא שאלה מהם, שיעלו אותה על הת"ת הזכר, הנקרא אמת, אשר משם נשמות בני ישראל, וכו', ואח"כ נתגלגלה בחבר הקיני, וכו', ואח"כ נתגלגל חבר הקיני בחנה אם שמואל".

מחיצות, בחי' היחוד החיצון דמוחא סתימאה אורא בחי' ענן כשזכה חלש הוא רק מעורר יחוד שמו"ם וגלגלתא, משא"כ כשמתחזק יותר ויותר, אינו בחי' ענן, אלא השכינה הפנימית ששורה בתוך הענן, ממילא מתגלה יחוד העליון יותר.

והוא בחי' הכניסה לא"י, להכנס לבית המקדש עם אמונה, כמוכא בחסד לאברהם שהבית המקדש יהיה מאד מאד גבוה, וצריך להכנס אליו באור האמונה, והדרך היחידה לזכות להדביקות דלעתיד היא בכח האויר העליון, לגלות נקודת האור הגנוז בתוך הענן, והוא הדרך להיות שריו בתוך דביקות לא רק בבחי' ענן, בחי' סוכות, בחי' ושאתם מים בששון, שהוא דביקות עם לבושים, אבל יש דביקות בלא לבושים, כי בסוכות הוא בחי' ענן היינו דביקות עם לבושים, בחי' מים בששון, אבל יש סוד דביקות בלי לבוש, בחי' שיר מרובע, בסוד 'אבא יסד ברתא' (זהר ח"ג רנ"ו), ודייקא בשיר המרובע גנוז השיר הפשוט, דייקא מי שבכחו להעלות את עוה"ז ממש הוא בכחו לגלות את השיר הפשוט.

כי השיר הפשוט הוא האור העצמי הגנוז באורא, כי מי שדבוק רק בסוד שיר פשוט כפול ומשולש, יש לו רק סוד הצללים בחי' צל סוכה, רוח בלבוש, אורא המלוּבש בגלגלתא, שנעשה צללים ולבושים, וממילא יש רק יחוד גלגלתא ומו"ם, ואין לו אמונה פשוטה ממש בה', יחוד ממש, משא"כ הצדיק שמגלה סוד השיר מרובע, בזאת יבא אהרן אל הקודש, זאת בחי' מלכות, בזה זוכה לשיר פשוט, ובוה מעורר

ובזה זוכה לקשר לעיני כל ישראל – בראשית, להכלל בראש בית, ועיקר הדעת שהוא חו"ג היינו תורה שבכתב ותורה שבעל פה, כי עיקר הקדושה והדעת להשיג שהכל אלקותו ית', השי"ת גנוז זה האור בתוך התוה"ק, וכמה שהאדם בקי באנפין דאורייתא, שזהו חכמי הש"ס שהעמידו בכל מסכת בהשגחה עליונה שבתחילת המסכת יש מרובע, הלילה לחשוב שהוא דבר של מה בכך ח"ו, כי כל תנועה שיש בעולמות עליונים ותחתונים אפי' מעשי גוי כ"ש מעשי יהודי, הכל בהשגחה פרטית, הוא מה שגילה הבעש"ט שכל מה שנעשה בעולם הוא בהשגחה פרטית ממש ממש, הכלל שהמסגרת שיש בראשית המסכת מרמוז על הס' סגורה, שבזה נכנסים לקדושת 'אות אמת', קדושת יהושע, שהאדם צריך לסגור עיניו לא לראות הירידה, בחי' אורו של משיח שמתגלה מבחי' וירד יהודה דייקא, לגלות שכל הבריאה אלקות גמור, ולסגור עיניו מהסתרת עוה"ז עד שירגיש האויר העליון והאור הגנוז באורא, להרגיש אור האלקי, אורו של משיח.

יב. ב' מדרגות בדביקות, אחד בבחי' ענן ולבוש, והשני דביקות דלעתיד בלא לבוש, שהוא השיר המרובע ובו דייקא מאיר השיר הפשוט

כתיב 'את קשתי נתתי בענן' (בראשית ט'), ענן הוא חיצוניות דחיצוניות ושם יש סימן הקשת, לרמוז על מקיפי הסוכה שבהם מאיר ענן הקטורת, שהאויר נעשה בחי' חיצוניות ונעשה ענן בחי'

אמיתי בבחי' חיים נתת לו, להחיות המתים של כל הדורות, ובוזה נתעורר יהוד אמת לגלות אורו של משיח ועין בעין יראו בשוב ה' את ציון בביאת גוא' צ ברחמים.

יג. דעה חכמה לנפשך

בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ. מבואר בספח"ק דבראשית הוא סוד הצמצום שהיה בתחילת הבריאה, כמובא בספרי בעל התניא ותלמידיו הק', עה"פ כי ביה ה' צור עולמים, דאות י' הוא סוד הצמצום, ואות ה' הוא התפשטות, הוא סוד הקו, ולכא' יש להבין, כי נודע שבחי' יו"ד הוא חכמה וביטול, כמו"ש המגיד, שכל הקדושה תלויה בביטול, ואיך נאמר דצמצום הוא אות י', הרי צמצום עניינו הסתר, ולא ביטול.

וזו פירוש דעה חכמה לנפשך, דענין החכמה הוא סוד עומק, כי עיקר העבודה הוא להכיר כל העולמות המלוכבים מלמעלה למטה ומלמטה למעלה, וכמ"ש האריו"ל שבתחילת הבריאה עשה השי"ת צמצום והתפשטות, שהא"ם נעלם ואח"כ מתגלה ע"י הקו, שהכל בכח החכמה בבחי' יו"ד, שהוא האמצע.

והנה זה הצמצום הוא באמת כשהצדיק רוצה ללכת ממטה למעלה להדבק באו"ם ב"ה, והלא אין הא"ם שורה אלא על דבר הבטל לפניו, שלזה צריך להכנס להתבוננות וביטול נורא ואיום עד שנתבטל לגמרי לגמרי, ואז שורה עליו או"ם ב"ה, כי מלמטה למעלה צריך בבחי' אות יו"ד, כמו"ש המגיד שהיו"ד הראשון

יחוד אוירא ומו"ם, כי רואה בכל רגע ורגע את יהודו ית', שזה העיקר, להיות שרוי באמונה בפשוטה, ולהנות מאלקותו ית"ש בפשימות.

כי הצדיק בעת התורה ותפילה אינו דבוק בלבושים כלל, רק דבוק ביהוד הפשוט, ונהנה מעצם אור האלקי ממש, פנים בפנים, עצם היחוד העליון, בלי שום הסתרה ולבושים, והוא למעלה מבחי' ושאתם מים בששון, שאז האור מלוכב בצללים, משא"כ בשמחת תורה נעשה 'משיב הרוח ומוריד הגשם', שנתגלה האור הפשוט, ונתתקן הצד הצפון, ונעשה בחי' 'זהב יאתה'.

כי כל זמן שצד צפון פתוח, הוא בבחי' מלחמת גוג ומגוג דהפטרה דשבת חוה"מ סוכות, שאפי' שהוא דבוק בתוה"ק, אבל מציאות עוה"ז מפריעו ומונעו מעבודת ה' בחי' גוג ומגוג, משא"כ בשמחת תורה נכנסים לעבודת שיר מרובע, וסותמים הב' דבראשית באות ו' דיהושע ויובל, שהוא אות אמת, בזה מאיר השיר המרובע, ונתבטל מלחמת גוג ומגוג, שאינו בבחי' מלחמה אלא בבחי' שהאור והמאור מטי ולא מטי, שהמלחמה הוא רק דרכי הניגון של שיר המרובע.

כתיב כדוד, חיים שאל ממך נתת לו, לא רק חיים נתת לו, שמשיח בן יוסף לא יהרג (עיי' סוכה נ"ב ע"א), אלא חיים נתת לו הוא סוד תחיית המתים, שהצדיק מחיה מתים היינו כל בחי' יוסף שנסתלקו בכל הדורות, היינו להאיר כל ההסתרות שבכל הדורות, ע"י שסותם עיניו ונכנס להתחדשות באות אמת, ונכנס לדביקות

שהוא הצמצום העליון ביותר, כן מלמטה למעלה, עבודת הצדיק שסותם עצמו מכל הצמצום וההסתרות, והוא הצמצום הראשון מלמטה למעלה, שנכנס להתבוננות אלקות עד שמבטל כל המציאות כולו.

וזהו 'דעה חכמה לנפשך', שידע עבודת הצמצום הראשון שהוא בבחי' חכמה, שאע"פ שמלמעלה למטה אות י' הוא בחי' צמצום כנ"ל, מ"מ מלמטה למעלה הוא הביטול הגמור, שזה עבודת האדם להכנס לביטול אמיתי, בבחי' דעה חכמה לנפשך, ובזה יזכה להתגלות אא"ס ב"ה, בחי' נפש דוד מלך ישראל חי וקים, שהוא התגלות אורא ובוצינא, לא רק יחוד דגלגלתא ומו"ס שהדעת דעתיק גונו את האור ומשפיע לחסד וגלגלתא, אלא שדעת דעתיק יגלה את פנימיותו בחי' הארת פנים בפנים.

ובזה נכנס לביטול אמיתי, עד שיתקן גם את לצד הצפון, בחי' הדופן הרביעי ובזה יזכה לעלות לאוא"ס ב"ה, ואזי **זיהא כתר לראשך**, שבזה נמשך אורו של משיח.

מצור מצורך קדושך, שהגם שהעיקר הוא ע"י הקדושה, שעבודתו בבחי' צד צפון, והצדיק רחוק לגמרי לגמרי משום מכשול ח"ו, אעפ"כ בהשתלשלות, אפי' פגם קטן באכילה שאינו בתכלית השלימות לפי מדרגתו, צריך להזהר שלא להתבלבל מזה, ואכן הצדיק האמת אינו מתבלבל כלל משום בלבול שבבריאה, כי בינה הוא אור של ציור, כשמסגיר לגמרי הפתח שלצד צפון, קדשי קדשים שחימתן

הוא חכמה דכתר, היו"ד האמיתי שנעלם ממש, שורש ההיולי, שעיי"ז זוכים לאא"ס ב"ה.

והוא הענין הנ"ל שע"י שסותם עצמו כמ' סתומה, זוכה להאור שיש בתוך המ"ם, כי מה שסותם עיניו מהאי עלמא הוא בחי' בינה דחכמה, ועיי"ז עולה לנקודה הפנימית שהוא בחי' חכמה דחכמה, כי המ' סתומה לוקח היות מהנקודה דבהיכליה, כמו נקודה דב' דבראשית, שכאשר נכלל בחכמה שהוא נקודה בהיכליה, אזי נגלה עליו אא"ס ב"ה.

וכמו בבחי' הצמצום שמלמעלה למטה נולד בתחילה הקו ואח"כ התגלות העולמות התחתונים, כמו כן בעבודת האדם מלמטה למעלה הצמצום הוא שמבטל עצמו בחי' בינה דחכמה עד שעולה לנקודת החכמה דחכמה בחי' אין הגמור, בחי' ההיולי שורש הד' יסודות, בחי' נקודה בהיכליה, וממילא זוכה להתגלות אא"ס ב"ה.

והוא סוד ההתחלה מבראשית, כי הצדיקים עובדים את ה' בשיר פשוט כפול משולש, שנהנים מאור ה' בכל מיני לבושים, בבחי' יוד"כ שהכה"ג נכנס לפני לפנים, בחינות 'כי בענן אראה על הכפורת', וכן בסוכות שנהנים מהצללים דקדושה, אבל כשזוכים לשיר מרובע, בבחי' ונתתם לי אות אמת, ובזה נועל וסוגר עצמו מחיזו דהאי עלמא, ועולה מלמטה למעלה, מתוך ההסתרה הגדול ביותר שבעוה"ז שהוא בחי' הצמצום הראשון, שהוא באמת הצמצום העמוק ביותר, שהוא התגלות הבלי גבול כגבול,

שע"י הרצון וההשתוקקות למדרגות הקדושה של הצדיק, בזה יקבל עיניים קדושות, לסגור עיניו מהירידות דהאי עלמא.

ואזי 'שמור שבת קדשך', שהצדיק האמת הוא בחי' שבת, שבזה יזכה להביטול הגמור, הצמצום הראשון, שמגלה את אא"ם ב"ה, שהוא בחי' הו"ד, שעל ידו נעשה ההתפשטות של הקו, כי הצדיק ע"י הצמצום עולה עד אא"ם, ולכן אפי' כשיורד בבחי' הקו וההתפשטות, יוכל לייחד אוירא ובוצינא, ולגרום שהקו לא יפסיק באמצע אלא ירד עד למטה, שיתגלה האור הגנוז, בזה ימשיך הקו עד הצד השני, שיהיה נבקע יסוד דעתיק ויהא נבקע יסוד דו"א, ועי"ז יתייחדו יסוד ומלכות ויתגלה אור א"ם ב"ה בעולם, בלי לבושים, בחי' ה' עוז לעמו יתן, שהתורה"ק הוא כלי לגלות אא"ם ב"ה, ה' יברך את עמו בשלום, התגלות היחוד העליון, משיב הרוח ומוריד הגשם, שבילין דאבא השרשי, ובזה מתבטל כל ההסתרה שבעולם.

ולא רק בשמחת תורה, אלא ע"י ההתחזקות שמתחזקים בני ישראל בכל יום ויום, מחדשים את היחוד ביתר שאת וביתר עוז, עד שמתחזק זה היחוד, ובזה זוכים לעין בעין יראו בשוב ה' את ציון בביאת גוא"צ ברחמים כב"א.

בצפון, ששוחט את הצד צפון, כמ"ש (יואל ב/ כ) ואת הצפוני ארחיק מעליכם, ובזה ונתתם לי אות אמת, ויוכל להוליד את הצמצום הראשון מלמטה למעלה, ויתדבק בבחי' דעה חכמה לנפשך, שיתגלה היחוד דדעת דעתיק, אוירא ומו"ם, בזה ירניש את אא"ם ב"ה, וישיג איך הכל הוא אא"ם ב"ה, וכל הבריאה אלקות, פנים בפנים, לא רק שיר פשוט כפול ומשולש, שהוא בלבושי התורה בהתלבשות, אלא בחי' שיר מרובע, בבחי' בזאת יבא אהרן אל הקודש, שבזה יזכה לשיר הפשוט באמת, בלי לבוש של כפול ומשולש, שנהנה מיחוד הבורא בעצמו ית'.

וזה 'נצור מצוות קדשך', דהעיקר הוא ענין הקדושה, ע"י שמתקשר לראש בית הצדיק האמת, שעיקרו קדושה, וזהו צדיק האמת שיש לו שלימות קדושת הברית, שאין לו שום שייכות בחיזו דהאי עלמא, וקדוש ופרוש בכל הפרישות שבעולם, קדוש באלפי קדושות בכל חושיו ואבריו הק', וכיון שהצדיק קדוש בכל מיני קדושות ופרישות שבעולם, ואפי' מי שאינו זוכה למדרגה זאת, עליו להתקשר בתשוקה להראש בית הצדיק האמת, להשתוקק לקדושת הצדיק שהוא קדוש בכל מיני קדושות ופרוש בכל מיני פרישות, ובזה מחבר בחי' לעיני כל ישראל עם בראשית,

